

A Fővárosi Ítéletábrla az Ócsai Ügyvédi Iroda (fél címe, ügyintéző: dr. Ócsai József György ügyvéd) által képviselt felperes neve felperesnek - a személyesen eljáró I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, a ... elnök által képviselt II.rendű alperes neve (címe) II. rendű és a ... kamarai jogtanácsos által képviselt **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. március 13. napján kelt 18.P.24.755/2017/23. számú ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben, a következők szerint megváltoztatja:

- az I. rendű alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 100.000 (Százezer) forintra felemeli;
- a felperes kereseti illetékfizetési kötelezettségét mellőzi, egyúttal az I. rendű alperes által az állam javára fizetendő kereseti illeték összegét 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - a felperesnek 5.000 (Ötezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A felperes 59.700 (Ötvenkilencezer-hétszáznégy) forint, míg az I. rendű alperes 28.100 (Huszonnyolcezer-száz) forint fellebbezési eljárási illetéket köteles megfizetni - felhívásra - az állam javára.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes keresetében a ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott ingatlan közös tulajdonának megszüntetését kérte természetbeni megosztás útján.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a perbeli ingatlanon a felperes és az I. rendű alperes között fennálló

közös tulajdont - a kereseti kérelemnek megfelelően - a III. rendű alperes javára bejegyzett vezetékjog változatlanul hagyása mellett megszüntette akként, hogy az ingatlant az ítélet mellékletét képező .../2016. munkaszámú változási vázrajz szerint természetben ... és ... helyrajzi számú ingatlanokra osztotta, és az így létrejött ... helyrajzi számú ingatlant a felperes, míg az ... helyrajzi számú ingatlant az I. rendű alperes kizárólagos tulajdonába adta. Elrendelte az ingatlan tulajdoni lapjára a ... Járásbíróság javára bejegyzett végrehajtási jog törlését, valamint megkereste a ... Kormányhivatal ... Hivatalát, hogy a perbeli ingatlan megosztását az ítélet mellékletét képező .../2016. munkaszámú változási vázrajznak megfelelően az ingatlan-nyilvántartáson vezesse át, majd az így létrejövő ... helyrajzi számú ingatlanra a felperes 1/1 arányú tulajdonjogát, míg az ... helyrajzi számú ingatlanra az I. rendű alperes 1/1 arányú tulajdonjogát közös tulajdon megszüntetése jogcímén jegyezze be; és ugyancsak jegyezze be a létrejövő ... és ... helyrajzi számú ingatlanra a III. rendű alperes javára a vezetékjogot, egyúttal az ... helyrajzi számú ingatlan tulajdoni lapjáról törölje a II. rendű alperes javára bejegyzett végrehajtási jogot. Az I-III. rendű alpereseket ennek tűrésére kötelezte. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 50.000 forint plusz áfa összegű perköltséget. Rendelkezése szerint a felperes és az I. rendű alperes személyenként 750.000 forint kereseti illetéket köteles megfizetni az állam javára.

Az elsőfokú bíróság - figyelemmel arra, hogy az I-III. rendű alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték - a perbeli ingatlan közös tulajdonának megszüntetéséről, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:83. § (1) bekezdése és az 5:84. § (1) bekezdése alapján, a kereseti kérelemnek megfelelően döntött.

A perköltség viseléséről az 1/2017. (IX. 11.) PK vélemény [PK vélemény] 16. pontja alapján rendelkezett azzal, hogy a perköltséget a felperes és az I. rendű alperes között a tulajdoni hányadaik arányában megosztotta. Erre tekintettel az I. rendű alperest kötelezte a felperes jogi képviselőjével összefüggésben felmerült - a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Irm.) 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint számított és a 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelt -, az elvégzett tevékenységgel arányban álló 100.000 forint ügyvédi munkadíj fele részének a megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során figyelemmel volt egyrészt arra, hogy az I-III. rendű alperesek a közös tulajdon megszüntetését a felperes által megjelölt módon nem ellenezték, így az ügy egyszerű jogi megítélésű volt, másrészt arra, hogy a felperesi képviselő négy tárgyaláson jelent meg, amelyből az elsőt a felperes hibájából kellett elhalasztani. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján ugyancsak fele-fele arányban kötelezte a felperest és az I. rendű alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltséggel kapcsolatos rendelkezése ellen a felperes fellebbezett, és annak megváltoztatását kérte oly módon, hogy a Fővárosi Ítéltábla kötelezze az I. rendű alperest a perben érvényesített ügyvédi munkadíj és eljárási illeték teljes egészében történő viselésére. Hangsúlyozta, hogy a PK vélemény értelmében akkor lehet helye a perköltség megosztásának, ha ezt a feleknek a közös tulajdon megosztására vonatkozó nyilatkozatai indokolják. Jelen esetben azonban az I. rendű alperes kifejezetten okot adott a perre, a pert megelőzően ugyanis a közös tulajdon megszüntetését más feltételekkel gondolta, a közjegyző előtt nem jelent meg, ahogy arról sem nyilatkozott, hogy milyen megoldást szeretne. Hozzátette, hogy az I. rendű alperes az első érdemi tárgyaláson nem jelent meg, és csak az ezt követő tárgyaláson nyilatkozott úgy, hogy elfogadja a természetbeni megosztást, maga azonban semmilyen lépést nem tett a közös tulajdon megszüntetése érdekében. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes hozzáállására vonatkozó perbeli előadását, annak ellenére, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmát ismerte, az I. rendű alperes nem cáfolta. Miután ezzel összefüggésben észrevételt nem tett, így az általa elfogadottnak tekintendő. Mindez alátámasztja, hogy csak a perrel lehetett kikényszeríteni a közös tulajdon megszüntetését, aminek a költségeit, ezért az I. rendű alperesnek kell viselnie. Utalt

arra is, hogy a perben felperesként kétséget kizáróan pernyertes lett, az I. rendű alperes csak a többedik tárgyaláson nyilatkozott akként, hogy a kereset teljesítését nem ellenzi, ezért nyilatkozatát nem lehet úgy értelmezni, mintha a keresetet kezdettől fogva támogatná. Álláspontja szerint az I. rendű alperesnek a perben tanúsított magatartására tekintettel az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a PK véleményt. Sérelmezte azt is, hogy az ügyvédi munkadíj mérséklésére sem volt jogszabályi lehetőség, az elsőfokú bíróság azösszegszerűség megállapítása során figyelmen kívül hagyta per tárgyának értékét, és kizárólag a végzett munkát vette figyelembe. Megjegyezte, hogy az általa érvényesített ügyvédi munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak.

Az I. rendű alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Fővárosi Ítéletábrla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályi rendelkezés - a Irm. 3. § (6) bekezdése - szerint a polgári perben az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összegének megállapítása során nem kizárólag a pertárgy értékének van jelentősége, ugyanis a bíróság a munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során figyelemmel kell lenni az eljárás időtartamára, a megtartott tárgyalások számára, időtartamára, a beadványok számára és terjedelmére, továbbá értékelni kell a jogvita bonyolultságát, a képviseleti munka szakmai nehézségét, az előkészítő munkát, az ügyvédi munkának a célszerű pervitelben és az ügy lényegre törő és ésszerű időn belül történő elbírálásában való közrehatását, valamint a hasonló ügyekben elfogadott ügyvédi munkadíjak mértékét is.

Kétségtelen tény, hogy a per tárgyának értéke (33.242.000 forint) magasabb összegű ügyvédi munkadíj megítélését is lehetővé tette volna, ugyanakkor az előzőekben kifejtettek alapján nem hagyható figyelmen kívül a felperes jogi képviselője által kifejtetett tényleges jogi képviseleti tevékenység, továbbá az az elsőfokú bíróság által is értékelt körülmény, hogy az I-III. rendű alperesek elismerése folytán a jogvita egyszerű jogi megítélésű volt. A rendelkezésre álló iratokból kitűnően a felperes 2016. december 22-én nyújtotta be a keresetlevelet a ... Járásbíróságon; a keresetlevél hiányos volt, ezért a ... Járásbíróság hiánypótlást rendelt el, majd a ... Törvényszék perbevonását követően az eljáró bíróság kijelöléséről kellett dönten. Az eljáró bíróságként kijelölt ... Törvényszékre - a keresetlevél benyújtásához képest egy évvel később - 2017. december 21-én érkeztek meg az iratok: az elsőfokú bíróság elsődlegesen a költségkedvezmény tárgyában intézkedett, majd ezt követően 2018. augusztus 22. napjára tűzte ki az első tárgyalás időpontját, amelyet - ahogy erre az elsőfokú bíróság is utalt - a felperes hibájából kellett elhalasztani. A következő tárgyaláson, ahol az elsőfokú bíróság a felperest hallgatta meg személyesen, az I. rendű alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, a tárgyalást azonban a változási vázrajz ismételt záradékoltatása miatt az I. rendű alperes megjelenése esetén is el kellett volna halasztani. A 2018. december 12-ére halasztott tárgyaláson az I. rendű alperes megjelent, és a 2018. október 13-án benyújtott beadványával egyezően akként nyilatkozott, hogy a kereset teljesítését nem ellenzi. Ezt követően az elsőfokú bíróság a tárgyalást berekesztette, és a határozat kihirdetését elhalasztotta. A határozathirdetésen a peres felek nem jelentek meg, azonban az elsőfokú bíróság a tárgyalást ismételten megnyitotta, ugyanis észlelte, hogy a felperes és az I. rendű alperes személyi azonosítója nem áll rendelkezésre, azt ezt követő - 2019.március 3. napjára kitűzött - tárgyalást az elsőfokú bíróság berekesztette, és ítéletet hozott. A felperesi jogi képviselő négy tárgyaláson jelent meg,

amelyből kettő volt érdemi tárgyalás. Ugyancsak megállapítható, hogy a felperesi jogi képviselő a keresetlevélen, a kereset kiterjesztést tartalmazó beadványon, valamint a költségkedvezmény elbírálásához szükséges iratokon és az új záradékkal ellátott változási vázrajzon túlmenően beadványt nem terjesztett elő. A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy sem az eljárás időtartama, sem a tárgyalások száma, sem a beadványok száma és terjedelme, sem a jogvita bonyolultsága nem indokolta magasabb összegű ügyvédi munkadíj megállapítását. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság által - a Irm. 3. § (6) bekezdése alkalmazásával - mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj felemelésére nem látott alapot.

A Fővárosi Ítéltábla azonban nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a perköltség viselésével kapcsolatos - a PK vélemény 16. pontjára alapított - álláspontjával.

A felperes a keresetlevélben, valamint a 2018. október 10. napjára kitűzött tárgyaláson is azt adta elő, hogy az I. rendű alperes elzárkózott a közös tulajdon peren kívüli megszüntetése elől, a közjegyző előtt nem jelent meg, és arról sem nyilatkozott, hogy a közös tulajdon milyen módon történő megszüntetéséhez járulna hozzá. Az elsőfokú bíróság a perköltség viseléséről hozott döntése során figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a 2018. október 10. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyvet - amely a felperes személyes meghallgatását tartalmazta - azzal a felhívással kézbesítette az I. rendű alperes részére, hogy egyrészt érdemi ellenkérelmet terjesszen elő, másrészt nyilatkozzon arról is, hogy a felperes tárgyaláson tett tényelődását vitatja-e, ha igen, mennyiben. Tájékoztatta egyúttal az I. rendű alperest, hogy amennyiben a felhívásnak nem tesz eleget, a felperes tényállításait valónak fogadja el. Az I. rendű alperes ezt követően az érdemi ellenkérelmet tartalmazó beadványában, valamint a következő tárgyaláson tett nyilatkozatában csupán a keresetre nyilatkozott akként, hogy a közös tulajdon megszüntetéséhez hozzájárul. Mindezek alapján helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy az I. rendű alperes a felperes egyéb előadásával összefüggésben nem tett nyilatkozatot.

A Fővárosi Ítéltábla - figyelemmel az elsőfokú bíróság felhívására - az I. rendű alperesnek e perbeli cselekményét, vagyis azt, hogy a felperes tényállításaival összefüggésben nyilatkozatot egyáltalán nem tett, akként értékelte, hogy a felperes tényelődásait nem vitatta. Ebből következően valónak fogadta el, hogy a felperes az I. rendű alperes pert megelőzően tanúsított magatartása folytán kényszerült arra, hogy a közös tulajdon megszüntetése érdekében peres eljárást kezdeményezzen. Erre tekintettel a perrel összefüggésben felmerült költségeket, amely a felperes jogi képviselétével kapcsolatos ügyvédi munkadíjból és a kereseti illetékből tevődik össze, a felperes pernyertességére tekintettel az I. rendű alperesnek kell viselnie.

Az előzőekben írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének - nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintve - fellebbezett rendelkezéseit a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felperes jogi képviselétével összefüggésben felmerült 100.000 forint ügyvédi munkadíj, valamint a 1.500.000 forint kereseti illeték viselésére teljes egészében az I. rendű alperest kötelezte.

A felperes fellebbezése részben - a perköltség összegszerűsége tekintetében nem, csupán a perköltség viselése tárgyában - vezetett eredményre. A Fővárosi Ítéltábla ezért a másodfokú eljárásban is irányadó régi Pp. 81. § (2) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperest a felperes részére a jogi képviselete ellátásával felmerült fellebbezési eljárási költség pernyertességével arányban álló részének a megfizetésére. Ennek összegét a Irm. 3. § (2) bekezdés b) pontja és az (5), (6) bekezdései alapján - a 4/A. § értelmében áfa figyelembevételével - a tényleges ügyvédi tevékenység arányában mérlegeléssel állapította meg.

A Fővárosi Ítélőtábla a felperes által a Irm. alapján igényelt 1.197.206 forint ügyvédi munkadíj, valamint a megállapított 100.000 forint ügyvédi munkadíj különbözetét tekintette fellebbezési értéknek, amely alapján - az Itv. 39. § (1) bekezdés, valamint a 46. § (1) bekezdés szerint számított - fellebbezési eljárási illeték 87.800 forint. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Fővárosi Ítélőtábla a felperes és az I. rendű alperes között 68-32%-ban osztotta meg, így a felperes 59.700 forint, míg az I. rendű alperes 28.100 forint fellebbezési eljárási illetéket köteles megfizetni az állam javára.

Budapest, 2019. november 13.

. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró